

พระราชบัญญัติ

บำรุงพันธุ์สัตว์

พ.ศ. ๒๕๐๕

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

สังวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๕

เป็นปีที่ ๒๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควร ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบำรุง และรักษาพันธุ์ ปศุสัตว์ และสัตว์พาหนะ

พระมหากษัตริย์ โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภาร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์ สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติ บำรุงและรักษา พันธุ์ ปศุสัตว์ และสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๗๘

บรรดาบทกฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัติ

หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน
มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า โค กระบือ และปลุกัดหรือสัตว์พาหนะชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“สัตว์สงวนพันธุ์” หมายความว่า สัตว์ที่โคกคัดเลือกไว้เพื่อใช้ทำพันธุ์

“เขตบำรุงพันธุ์สัตว์” หมายความว่า เขตของที่บำรุงพันธุ์สัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“คอนัดสัตว์” หมายความว่า กระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อมิให้สัตว์สืบพันธุ์

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้มีสัตว์ไว้ในครอบครองหรือผู้ควบคุมดูแลสัตว์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการตำแหน่งสัตวแพทย์หรือสัตวบาล
ดังกล่าวตามกฎหมาย หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า สัตวแพทย์อำเภอในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ หรือซึ่งผู้
อธิบดีแต่งตั้งโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“อธิบดี” หมายความว่า “อธิบดีกรมปศุสัตว์”

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรดำเนินการบำรุงพันธุ์ในท้องที่ใด ให้รัฐมนตรี
มีอำนาจออกกฎกระทรวง

- (๑) กำหนดเขตบำรุงพันธุ์สัตว์
- (๒) กำหนดชนิดของสัตว์ที่จะบำรุงพันธุ์
- (๓) กำหนดเพศ อายุ ขนาด ลักษณะ หรือนิสัยของสัตว์ในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ เพื่อคัดเลือกให้เป็นสัตว์สงวนพันธุ์ หรือเป็นสัตว์ที่ไม่เหมาะจะใช้ทำพันธุ์
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสัตว์สงวนพันธุ์ และการเพิกถอนจากเป็นสัตว์สงวนพันธุ์

มาตรา ๖ ในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

- (๑) ประกาศหรือมีคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์แจ้งจำนวน ชนิด เพศ และอายุของสัตว์ ในประกาศหรือคำสั่งนั้นจะกำหนดให้เจ้าของสัตว์นำสัตว์มาให้สำรวจ วัด

ขนาดและคัตเล็ก ณ สถานที่ภายในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์นั้นและภายในระยะเวลาที่กำหนดให้
ก็ได้

ประกาศตามวรรคก่อนให้ปิดไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและที่ทำการกำนันในเขตบำรุง
พันธุ์สัตว์นั้น

(๒) คัตเล็กสัตว์ให้สงวนพันธุ์

(๓) เพิกถอนจากการเป็นสัตว์สงวนพันธุ์

(๔) คัตเล็กและตอนสัตว์ที่ไม่เหมาะสมใช้ทำพันธุ์ หรือตั้งให้เจ้าของสัตว์ ตอนสัตว์
ดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ก็ได้

ในกรณีเจ้าของสัตว์ละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่มีอำนาจตอนสัตว์นั้นได้

มาตรา ๗ สัตว์ที่โคคัตเล็กเป็นสัตว์สงวนพันธุ์แล้วนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับ
ทับตราอักษร "ด" ไว้ที่คอสัตว์ เมื่อมีการเพิกถอนจากการเป็นสัตว์สงวนพันธุ์ให้ประทับตัว
"ก" เพิ่มที่คอสัตว์ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๘ ห้ามมิให้เจ้าของสัตว์โอนกรรมสิทธิ์สัตว์สงวนพันธุ์ หรือทำด้วยประ
การใดๆ ให้สัตว์สงวนพันธุ์ พ้นไปจากการครอบครองของคนเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสาม
สิบวันเว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดครอบครองสัตว์สงวนพันธุ์ ฆ่าสัตว์สงวนพันธุ์ หรือตั้งสัตว์
สงวนพันธุ์ ออกนอกราชอาณาจักรเว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์สงวนพันธุ์ ออกนอกเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ เว้นแต่
จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ ที่อยู่นอกเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ เข้าไปในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์
เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่กรณีนำสัตว์ผ่านเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ โดยมีการ
ควบคุมมิให้ปะปนกับสัตว์ในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์

มาตรา ๑๒ การขออนุญาตและการขอใบอนุญาตตามมาตรา ๘ มาตรา ๙
มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่หรือที่ดินของบุคคลใดในเขตระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เพื่อสำรวจวัดขนาด กัดเด็ก คอนด้อมหรือประทับตราที่ตัวสัตว์ แต่ต้องแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือที่ดินและเจ้าของสัตว์ทราบก่อน ในกรณีให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือที่ดินและเจ้าของสัตว์อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามควรแก่กรณี

มาตรา ๓๔ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลหรือของ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ชัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ หรือมาตรา ๓๓ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๘ หรือมาตรา ๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรวิสาหการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ที่บอออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม ไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) คำขออนุญาต	ฉบับละ ๒ บาท
(๒) ใบอนุญาต	ฉบับละ ๓๐ บาท
(๓) ใบแทนใบใบอนุญาต	ฉบับ ๕ บาท

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือเนื่องจากพระราชบัญญัติ

บำรุงและรักษาพันธุ์ ปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๗๘ ที่ใช้บังคับอยู่ใน
 ขณะนี้ มีบทบัญญัติไม่รัดกุมและเหมาะสมกับภาวะการณ์ในปัจจุบัน ผู้เคยติดต่อ
 นิยมคอนัดสัตว์ที่มีขนาดโตและลักษณะดี เพื่อใช้งานและขายได้ราคา เป็นการตรงข้ามกับ
 ความประสงค์ของทางราชการที่จะให้ส่งคอนัดสัตว์ที่มีขนาดโตและลักษณะดีไว้ใช้ดีพันธุ์ และ
 คอนัดสัตว์ที่มีขนาดเล็กลงตามลำดับ จึงสมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติบำรุงและรักษาพันธุ์
 ปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๗๘ เด็ดใหม่ ให้รัดกุมและเหมาะสมยิ่งขึ้น